

Anti-Emperyalist ve Anti-Oligarşik Mücadelede

KURTULUŞ CEPHESİ

Zafer Bizim Olacaktır!

<http://www.kurtuluscephesi.com>

1 Mayıs 2013

TEK YOL DEVİRİM

1 Mayıs, çağımızın tek devrimci sınıfın, insanlığın nihai kurtuluşunu gerçekleştirecek, sınıfları ortadan kaldıracak devrimci sınıfın, işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günüdür.

1 Mayıs, ırk, renk, dil, din, cinsiyet, etnik ve ulusal köken ayrımı yapmaksızın işçi sınıfının birlik ve dayanışma günüdür.

İşçi sınıfı her türlü ayrımcılığa, sömürüye ve baskıya karşı, kendisi-için-sınıf olarak mücadele eder. Bu mücadelesini kendi ülkesinde yürütür ve her ülke, işçi sınıfının bu mücadelesinin sahnesidir.

İşte işçi sınıfının mücadelesi bu anlamda “ulusal” nitelik taşır; içeriği bakımından değil, “*Komünist Manifesto*”nun dediği gibi, biçim bakımından ulusaldır.

İşçi sınıfı, Lenin’in söylediği gibi, “Belirli bir devlet içinde, tarihinin geçirdiği bütün değişimler boyunca, burjuvazinin birey olarak devletlerin sınırlarında meydana getirdiği değişiklikler ne olursa olsun, bütün ulusların proleterlerinin sınıf mücadelesinde en sıkı ve bölünmez bir ittifakı gerçekleştirmek için mücadele verir.”

İşçi sınıfının nihai amacı, her türlü baskının ve sömürünün temelini oluşturan özel mülkiyeti ve sınıfları ortadan kaldırmak olsa da, bu uzun ve tarihsel hedefe ulaşma yolunda her türlü engeli aşarak ve bu tarihsel mücadelenin her evresinde, karşısına çıkan her türlü sorunu çözerek ilerler.

Ekonomik-demokratik sorunlar da, ulusal sorunlar da bu tür sorunlardandır.

İşçi sınıfı, proletarya, her türlü ulusal engellerin, baskının ve zulmün karşısındadır. Uluslar arasındaki eşitsizliğin ortadan kaldırılmasını ister.

İşçi sınıfı, herhangi bir ulusa bir başka ulusun sırtından ayrıcalık tanınmasına karşıdır.

İşçi sınıfı, ulusal farklılıkların, ulusal baskıların ve ulusal eşitsizliklerin ortadan kaldırılması için, her şeyden önce ulusların kendi kaderlerini belirleme hakkına sahip olmasını savunur.

“Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, siyasal bağımsızlık demektir.”

“Kendi kaderini tayin etme özgürlüğü, yani bağımsızlık, yani ezen uluslardan ayrılma özgürlüğüdür.”

“Ulusların kendi kaderlerini belirleme hakkı, siyasi kaderi tayinden, yani ayrılma ve ayrı devlet kurma hakkından başka anlama gelecek biçimde yorumlanamaz.”

İşçi sınıfı, tüm dünyanın, tüm ulusların işçilerinin enternasyonal birliğinin ancak bu temel üzerinde kurulabileceğini ilan eder.

İşçi sınıfı, hiç şüphesiz burjuva ulusun ve burjuva ulusal devletin ne olduğunu, kapitalist sömürüyü “ulusal çıkarlar”la nasıl gizlediğini çok iyi bilir. Bu nedenle her türlü ulusal söylemin ve ulusal önyargının ortadan kaldırılması gerektiğini ilan eder.

Ama işçi sınıfı, emperyalist çağda, ulusal sorunların yalın biçimde çok-uluslu ülkelerde ulusal baskıların ortadan kaldırılmasıyla aşılamayacağını ve emperyalizmin varlığının, bizatihi ulusların kendi kaderlerini belirleme hakkının gasp edilmesi olduğunu da çok iyi bilir. Bu nedenle, çağımızda anti-emperyalist nitelikte olmayan hiçbir ulusal hareket ulusal kurtuluşu sağlayamaz.

Günümüzde ulusal sorun, sadece “ezilen ulus”un “ezen ulus”tan kurtuluşu sorunu değildir. Ulusal sorun, aynı zamanda, uluslar arasında eşit ve demokratik ilişkilerin kurulmasını önleyen, ulusların kendi kaderlerini belirleme hakkını göstermelik hale getiren, seçimini ve rejimini beğenmediği ulusal iktidarları deviren ve ülkeleri işgal eden, kısacası ulusların iç işlerine karşan emperyalizmden kurtuluş sorunudur.

İşçi sınıfının, tüm sorunlar karşısında olduğu gibi, ulusal sorunlar karşısındaki tutumu da ilkeseldir. Herhangi bir konjonktüre, uluslararası güçler dengesine vb. göre değişkenlik göstermez. Onun gözettiği tek şey, işçi sınıfının dünya çapındaki mücadelesidir.

Ulusal sorunlar, tarihin her aşamasında işçi sınıfının sınıf mücadelesini perdelemiş, aynı ülke içindeki işçilerin uluslara göre ayrışmasına, bölünmesine ve ayrı örgütlenmesine yol açmıştır. Diğer bir ifadeyle, ulusal sorunların ön plana çıkması, her zaman ve her yerde sınıf mücadelesinin geri plana itilmesine yol açmıştır. Bu nedenle, işçi sınıfı, ulusal sorunların sınıf mücadelesinin önüne geçmesine, birincil sorun haline gelmesine karşıdır.

Gerçek sorun, bir devrim sorunu, proletaryanın öncülüğünde gerçekleştirilecek olan halk devrimi sorunudur. Ulusal sorunların gerçek, kalıcı, barışçıl ve demokratik tek çözüm yolu bu devrimin gerçekleştirilmesinden geçer.

İşçi sınıfının öncülüğünde demokratik halk devrimi gerçekleştirilemediği sürece, tüm sorunlar gibi ulusal sorun da “sistem içi” yollarla halledilmeye çalışılır. Uzlaşmalar, görüşmeler ve müzakereler bu “sistem içi” çözümün birer araçlarıdır. Bugün Kürt ulusal sorunu, emperyalizmle ve oligarşiyle uzlaşarak, “müzakere” edilerek halledilmeye çalışılmaktadır. Bu yolla Kürt ulusal sorunu başka çıkarların, başka amaçların bir parçası haline getirilmektedir.

Biz, bir ulusun sorununun başka uluslara ve halklara karşı “ittifaklar sorunu” haline dönüştürülmesine karşıyız. Bir ulusun kendi ulusal haklarının bir bölümüne sahip olması karşılığında başka ulusların ve halkların haklarının gasp edilmesine, onlara savaş ilan edilmesine karşıyız.

Bugün Kürt ulusal hareketinin başka uluslara ve halklara karşı emperyalizmle ve oligarşiyle “ittifak” kurmaya çalışmasının hiçbir haklı ve meşru nedeni olamaz.

Bir ulusun değerlerini yok ederek bir başka ulusun değerlerini yüceltmek asla kabul edilemez.

Tüm bunların tek nedeni, işçi sınıfının öncülüğünde Türkiye devriminin gerçekleştirilmemiş olmasıdır.

Günümüzdeki ulusal ve uluslararası gelişmelerden “endişe” duyanlar, bu durumları kabul edemeyenler bilmelidirler ki, buna son vermenin tek yolu, Türkiye devrimini gerçekleştirmektir.

Türkiye devrimi, demokratik halk devrimi yolu dışındaki her türlü “çözüm”ün, legalizmin, oportünizmin ve “barışçıl” denilen her türlü aldatmacanın reddedilmesini öngerektirir.

1 Mayıs’ların “sarılaştırıldığı”, emperyalizmle yapılan her türlü “uzlaşma”nın “meşrulaştırıldığı”, devrimciliğin sıradan “demokratlığa” dönüştürüldüğü, “barış” söylemlerinin her türlü sınıf savaşının karşısına çıkarıldığı bir dönemde, “**Tek Yol Devrim**” sloganı etrafında birleşmek ve mücadele etmekten başka seçenek yoktur.

Ülkelerin bağımsızlığı, halkların kurtuluşu ve ulusların özgürlüğü ancak işçi sınıfının öncülüğünde gerçekleştirilecek bir devrimle olanaklıdır.

YAŞASIN 1 MAYIS!
TEK YOL DEVRİM!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!